

dette Endringsforslag, og min Hovedgrund er den, at man ved at gaae ind paa det ikke kan Andet end gennem de Ord, der saaledes føies til, kaste en Tvivl ind, ikke alene i denne Lov, men ogsaa i en stor Deel andre Love. Jeg skal i saa Henseende blot tillade mig at henvise det høitærede Things Opmærksomhed paa Byggeloven for Kjøbenhavn af 1856 og Byggeloven for Kjøbstæderne af 1858, i hvilke der forekomme tilsvarende Bestemmelser som i det foreliggende Udkast, nemlig at Bygningen skal være Grundmur, at Bygningen skal opføres af Grundmur etc.; men hvis man nu her gik ind paa at tilføie „af brændte Steen“, saa ligger det ganske klart, at man derved aabnede en Vej for Tvivl og for en Lovfortolkning, som det var langt bedre, man ikke kom ind paa. Lader man det blive ved Lovens Bestemmelse, at Brandgavlen skal være Grundmur, ligger det jo nær nok, at der i enkelte Tilfælde vil kunne opstaae Tvivl, men jeg holder mig forvisset om, at disse Tvivl ikke ville være af den Natur, at deres Løsning vil medføre særdeles Vanskeligheder. En æret Rigsdagsmand, jeg tror Rigsdagsmanden for Præstø Amts 3die Valgkreds (S. Andersen), paaviste ogsaa i sine Bemærkninger, idet han viste hen til de factiske Forhold, saaledes som de stedse danne sig, hvorledes de Ulemper, som den ærede Forslagsstiller har frygtet, i Virkeligheden ikke ville komme til at finde Sted. Ved dette Endringsforslag skal jeg ogsaa gjøre en Bemærkning, som jeg ligeledes vil betegne som underordnet, men som dog turde have nogen Betydning. Naar man nemlig siger, at det skal være Grundmur „af brændte Steen“, vil det mange Gange være særdeles vanskeligt at undersøge og at komme paa det Rene med, om en opført Mur heelt igjennem er af brændte Steen.

Til § 5 er der under Nr. 11 stillet et Endringsforslag, som gaaer ud paa, at Paragraphens Bestemmelser ikke skulde være anvendelige i det Tilfælde, hvor Noget ombygges enkelte Dele af et Sted for derved at give Bygningen en større Dybde. Saaledes som Endringsforslaget er stillet, kunde det ved første Blik synes ikke egentlig at kunne mødes med nogen Indvending, men jeg tror, at der i dets Indhold ligger tilstrækkelig Grund til ikke at

stemme derfor. Idet Loven nemlig i det Hele handler om Opførelsen af nye Bygninger, bestemmer den, at dens Forskrifter ogsaa skulde komme til Anvendelse med Hensyn til Tilbygninger, men hvis Endringsforslaget vedtages, vil der let under en „Ombygning“ kunne komme til at skjule sig en Tilbygning. Var det en ligefrem Tilbygning, hvorved man rykkede frem, saa vilde den gaae ind under Loven, og det, at man ombygges, saaledes at man i Forbindelse med Ombygningen tillige kommer til at rykke ud, hæver ikke det Begreb om Tilbygning, som Loven har. Hvad der skulde gjøre nogen Forandring deri, er, at der er tilføiet „for at give det“ — Stedet nemlig — „en større Dybde“, men jeg tror ikke, at man kan betyde sig ved denne større Dybde; det kunde ligesaavel være Tilfældet, at Lovens Bestemmelser ikke bleve overtraadte, naar man gav den en større Længde, men paa den anden Side kan det ogsaa, selv naar Ombygningen og den derunder indbefattede Tilbygning kun skeer for at give Huset en større Dybde, meget vel være, at man kommer til at overstride de Grændser, som Loven fastsætter for den Udstrækning, hvori der af Hensyn til Nabostedet ikke maa bygges. Søvrigt skal jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at der ialtsind vel turde være Grund til at forandre Noget med Hensyn til Forslagets Redaction; men derpaa skal jeg efter den Maade, hvorpaa jeg i det Hele tror at maatte stille mig med Hensyn til Endringsforslagene, nu ikke indlade mig.

Hvad angaaer det Endringsforslag, der under Nr. 13 er stillet til § 6, da forekommer det mig ikke, at der kan være nogen Betænkelighed ved at antage det. Slutningsbestemmelsen, at Bygningsmaaden skal være den samme som hidtil, turde i en vis Grad have Billighed for sig.

Til § 7 er der under Nr. 18 stillet et Endringsforslag af den samme ærede Rigsdagsmand (H. M. Peterfen), som har stillet det forrige, og som gaaer ud paa at bestemme, at der ikke maa bygges straaetækte Bygninger i en nærmere Afstand fra Jernbaner end 70 Alen. Jeg har strax tænkt mig, at det Hensyn, der har bevæget den ærede Rigsdagsmand til at